

ἄριστοι τέτων, καὶ μετ' αὐτοὺς ὀλίγοι Ἰνῆς διέδρα-
 μονήτες, ἀλλὰ μή κ' τὰ ἀγοραῖα καθάρματα
 τὰ τῶν ἄπια, καὶ τὰ κῆρα ἐναμβρυνόμυρα, καὶ οἷς
 ἄλλοις ὁ σύθε ρήτωρ φησὶ, καὶ ταῖς σφῶν ὑποξύ-
 λους συμμοείας* ἔξογκυλόμεθα. δεῖ ἣν οὐ ὀρ-
 θῶς βελουομύες μὴ τὸ πάντα δίκαιον ἔξακει-
 βῆντας βλάπτειας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔπεικῃ περσχω-
 μύες σώζειας.

* ἔξογκυλόμε-
ται ἰσ. μαζί.

Τα ἔπχειρήματα λαμβάνονται ἐκ τῶν
 ἔξ πεισάικων.

Μεγαλουργοί εἰσιν οἱ Βυζάντιοι, καὶ δέονται καὶ ^{περσωπικόν.}
 τὸν ἰσμον ὀρύξαι.

Ἄλλως καὶ ἡ ὀρύξις πολλοῖς πολλαῖς ἐν μέρῃ ^{περσωπικόν.}
 παιδείας καθέστηκεν.

Καὶ ταῦτα σομφῆς ἔσης τῆς γῆς ταύτης καὶ ^{τίποθ.}
 χαυνώδεις, ἀλλ' ἐχέπετρώδεις καὶ σεγαυνώδεις.

Ἄλλ' ἐδὲ χειμῶν ἡμῖν ἐνοχλεῖ συσέλλων ^{τὰς} ^{χερσίν.}
 χεῖρας τῶν ὀρυασόντων, ἀλλ' ἔαρ ἐσίν.

C 2 Ἐπ

περίπθ. Ἐπιτὲ ὀργάνοις σιδηρέοις χρῆσώμεθα πρὸς δὴ-
καιρὸν ὑπεργίαν.

αἰτία. Ἴνα μὴ οἱ πολέμιοι διαβαίνοντες δι' ὑμῶν τοῦ
ἰσθμοῦ λήζων τὰ ἡμέτερα.

Αἰ ἐργασία λαμβάνοντ' ἵκ-
τέτων.

παράδειγμα. Καὶ γὰρ ὁ Ξέρξης παλαιόποτε τοῖς τε κατετέλ-
μισεν ἔργου, ὅθεν καὶ τὴν ἄθω διώρυξεν.

συμβολή. Ὁρᾶτε, ὡς ἐκάστοτε καὶ χθόνια ζῶα, καὶ πηναὶ
ὄρυξιν ἐργάζοντ', καὶ ὁ μὲν ὄρνις κολάπει δρύας.

Ἐναντίον. Μῦς δὲ τὴν γῆν ἀναχώνουσι τὸ καινότερον, καὶ
μύρμηξ.

Μείζον. εἶπερ γὰρ καὶ μέγα τοῦτον, ἀλλ' οὐκ ἀθέρα τέ-
μνομεν, οὐδὲ γεωργοῦμεν ἀέρα, ὑπὲρ ἀνθρωπίνην
τυγχάνου δυνάμιν.

ἴσον. ἀλλ' ἔμμετρον ἐστὶ πρὸς τὴν ἡμέραν ἀναλογία.

Ἐλαττον. ἐλάττωνές εἰσι Μιλήσιοι, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοὶ τε-
τολμήκασι τὸ τοῦτον ἔργον, καὶ εἰς πέρας ὄξέθεντο.

Τὰ ἐνθυμήματα ἐκ τῆς ἐξ ὀρειαικῶν.

Καὶ

Καὶ μὲν ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Πέρσαι, ἔμεγαλουρ- ^{αἰτίας}
γοὶ, ἔδ' ἐκαινεργοὶ, κατὰ πρὸς Βυζάντιοι.

Εἶτα καὶ τὸ ἔργον δύτελές καὶ ἐπιδανὸν ἐν αὐ- ^{πρόγμα.}
δράσι καθέστηκε.

Καὶ τοὶ γε ἐκείνοι μὲν ὁ πέρις κενοδοξία νικώ- ^{αἰτία.}
μενοι: ἡμεῖς δὲ, ἵνα τὴν ἐφοδὸν τῷ ἐχθρῶν ἀπο-
κρυσώμεθα.

Καὶ ἐκεῖνοι ὅσπερ ὄργανοις τυχὸν ἰχυροῖς: ἡμεῖς ᾗ ^{τρίπ.}
πολυχειρία, καὶ σιδηροῖς ὄργανοις.

Ἄλλως τε καὶ χειμῶν ἐκεῖνοι ὠρυξέ, καὶ πο- ^{χερί.}
λέμα τυχὸν ἔπι κειμήλια: ἡμεῖς ᾗ ἔαρ ὄντες.

Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ὄρη λιθῶδες: ἡμεῖς δὲ γῆν ^{τίπ.}
ψαμμώδη.

Τὰ ἐπενδυμήματα ὁμοίως ἐκ τῶν ἐξ
ᾠδαικῶν.

Ὁ μὲν τῷ μείζονων αὐτῶν πολέμων καθεσώτων, ^{αἰτίας}
ὅμως ἔνεκα ἔπλεονεκτεῖν ἔπι χεῖρα τὰ φαυλότα-
τα: ἡμεῖς ᾗ ἐδενὸς ἢ ἔμη ζημιωθῆναί τε ἡμέτεροι

Σ 3 ἔτι

20. SYNOPSIS RHETORICÆ

ἐ τὸν κόπον ὑποσησώμεθα;

πρόγμα. Εἴτα ἐκείνῳ μὲν μείζον ἡμῶν ἔργον ἐπεχείρησεν: ἡμεῖς ᾗ δὲ τὸ εὐχέλαιον ὑποίσομεν;

τρίπλ. Ἐκείνῳ τὴν φιλαργυρίαν γνώμῳ ἔχων αὐτίκα διεμποδίζετο: ἡμεῖς ᾗ ἔχοντες ἐλευθερίαν ταχέως τελέσωμεν.

τίπλ. Ἄλλως ἐκείνῳ μὲν ἐν ἀποδημίᾳ καὶ ἀποουσία τῆς ἀναγκαίων τυγχάνων, ἡμεῖς ᾗ ἐνδημῶντες οἴκοι.

χρῆσ. Καὶ ἐκείνῳ μὲν ὑπὸ χειμῶν ἐμποδίζόμενῳ οὐκ ἤνυσεν τὸ ἔργον ῥαδίως: ἡμεῖς δὲ ἔαρ ὄντες αὐύσομεν.

αἰτία. Καί τοι γε εἶτ' ἡμῶν, ἵνα τοῖς ἀλλοτριῶσι ἐπιθήσῃ χάρακα: ἡμεῖς δὲ, ἵνα τὰ ἡμέτερα φυλάξωμεν.

Τέλος σὺ θεῶ.

Δαυίδη

Δαυίδη τῷ Ἐρχελίῳ, ἀνδρὶ σοφώτατῳ, Μάξι-
 μῳ ὁ Μαργένιῳ, ταπεινὸς Ἐπίσκοπος
 Κυθήρων, οὗ πρῶτον.

Εἶναι τινὰ εἶναι τῷ φημι, ἀνδρὸς ἵκνους τῶν ἐπὶ σοφίᾳ σιμνομορμῶν ἤκυσά πε
 καλῶντῃ, Ἐσχίλιε, καὶ Ἔρχα, ὅσα γέμει εἰδέναι, ἐκ ἀπαλότῳς αὐτῷ ἐπινοή-
 θεῖ ἢ ἐπὶ ῥύσις, καὶ πᾶς ἀλλῶν τῶν θεῶν συμβαίνει ὄνομα· ἐμφη γὰρ τις θεῖα κα-
 θέσκειν, εἴτε τῷ μέλλοντα καὶ ἄ ἐπὶ ῥήσιν ἵνα ἐπὶ ἀναφανῆσα, εἴτε καὶ τῷ εἶναι
 ῥῶν μίλιχοντα, καὶ ῥῶν τοῖσιν ἀσὶ ἐπὶ ὀλιγα ὄντα, ἀνακηρύττωσα. αὐτῶν σὶ ἄρα καὶ ἡμῖν καὶ ἀ-
 γνώτω, καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ἀφελείβοντα, ὅτι μάλιστ' ἐποίησε γνώριμοι· ἵνα σοφῶντι καὶ κα-
 λῶν καὶ γὰρ ἐπιρομοτάχῃ τῷ Λεοντίῳ τῶν ταύτων ἐν ἕτως εἶπω ἰσχύτως ἀπηχλήσις καὶ μέ-
 χρις ἡμῶν διακομίσαντῃ. ἀξιοπίστῳ δὲ δὴ πῶς ἀνήρ, ὅτι καὶ σοφίας τῆς ὅτιως ἦδη
 ἀνιπιποῖα), καὶ δὴ καὶ ἀματῶ ἀνιπιποῖα, καὶ ἐμετῶς αὐτῶν ἐπὶ σικτήσατο. ἀλλὰ
 γὰρ τῶν αὐτῶ ἡμῖν καὶ ἄ παρὰ τῆς σὶς σιμνομορμίας ἐπὶ αὐτὸν ἐπὶ μικρῷ ἀφελεί-
 φθῖν τῷ σιμνομορμίας γράμματα. ἔπει γὰρ ἐπὶ ἡμᾶς ἐκείνῳ, φίλα ποιῶν, καὶ τῷ ἐπὶ
 ἔδοιτῶ ἡμῖν πᾶν γιγνόμενα ἐκ ἀγνοῶν, τῆς ἐκείνων δίας ἀπαξιῶσαι ἐπὶ εἰλεῖο, ὅσπερ
 σιμνομορμίας ἐκ ἀγνοῆς τῆς δι' ἐκείνων μετὰ ἐπὶ τῶν γρησορμίας φιλίας παρηνειρόμῳ·
 οἱ δὲ εἰκόνας τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων εἶναι τῷ ἐπὶ τῷ λόγῳ, δόγμα φιλόσοφοι δὴ με-
 λαιο: καὶ ψυχῶν σοφῶν τῷ γρησορμίας πᾶντως χαρακτηρίζουν, φαίλω ἀν' ἴγνω. ἴγνω-
 ρῶν ἂν ἐξ ὄνου φησὶ τὸν λέοντα, καὶ τῶν τῆς ἡρακλεία, ἀς ἐπὶ Κροῖσῳ ἐπὶ χρυσῶ ἴγ-
 καυχάμεθα, καί γε καὶ τῶν σιμνομορμίας τῶν λοιπῶν, εἰ μόνον τῶν ἡμῖν τῶν φιλοφρόνως
 χαριζόμεν τῶν τῶν πειρηθῶσι, ἵνα, ἵνα τῶν τῶν ἴσθ' ὅτι τῶν γράμμασι, καὶ ἐπὶ ἐπὶ
 τῶν συγγραμμάτων σοφῶν ἀνδρῶν ἐπικαρπῶσθαι ἐκδοσιν, ἵνα τῆς σοφίας πειρηθῶ
 ἀγνώριμα, ὅπερ ἡμῖν πάλος οἴου ἐν θυμηρίσιν ἐκείνῳ. εἰδὲ τῶν τῶν καὶ ἡμῖς ἀνιπι-
 φως ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνιφιλοτιμήσασθαι πᾶς ἀνιπιτιθῶσι δόξα μῶν: θᾶττον ἢ λόγῳ
 ἵνα δὴ τῶν τῶν κελύσαντι ἐξυπηρετήσατο. ἐπὶ ῥῶν μῶν μῶν ἀφελείβοντα ψυχῆ καὶ σώματι,
 ἀνδρῶν φίλατι, (ἐπειδὴ καὶ τῶν τῶν ἀφελείβοντα ὁμοιότης ἐπαγγελίας, καὶ λόγων οἰκίωσις)
 καὶ σοφάτις.

Ἐπετίθειν, ἵκατο βασιλῆος ὁ γδὲ ἵκατο μῶν, καὶ τῶν τῶν φ ἵκατο τῆς ἵκατο οἰκί-
 ωσις τῶν τῶν τῶν ἡμῶν.

